

רשומות

הצעות חוק

6 ביולי 1983

1632

כ"ה בתמוז התשמ"ג

צמוד		
195	חוק איסור העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983	
198	חוק המקרקעין (תיקון מס' 8), התשמ"ג-1983	

מתפרסמת כזה הצעת חוק מטעם ועדת הכלכלה של הכנסת :

חוק איסור העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983

1. (א) לא יעשן אדם מוצר טבק במקום המפורט בתוספת (להלן — מקום ציבורי) איסור עישון ולא יחזיקו שם כשהוא דלוק.
(ב) שר הבריאות באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת רשאי לשנות בצו את התוספת.
2. (א) המחזיק למעשה של מקום ציבורי, למעט מעלית לנשיאת בני אדם בבית משותף כמשמעותו בסעיף 52 לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969¹ (להלן — מעלית בבית משותף) יקבע בו שלטים המורים על איסור העישון, ויחזיקם במצב תקין. קביעת שלטים

דברי הסבר

אכיפת החוק תיעשה בעיקרה על ידי מנגנון הפיקוח העירוני וכן על ידי סדרנים שימנוו הבעלים של מקומות ציבוריים.

העישון במקומות ציבוריים פוגע ומטריד את הציבור הלא מעשן הנמצא בהם. מוצע לאסור את העישון במקומות ציבוריים שפורטו בתוספת לחוק, ולהייב הצבת שלטים המורים על איסור העישון.

1 ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.

(ב) יצרן או יבואן של מעלית בבית משותף יקבע בה, לפני הכנסתה לשימוש, שלט המורה על איסור העישון במעלית.

(ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בדבר צורתם של השלטים, מספרם, גודלם, תוכנם, המקומות שבהם יותקנו והחובה להאירם.

3. (א) בתחומה של רשות מקומית, להוציא מועצה אזורית, שיש בה יותר מחמישה בתי קולנוע, יכול שיהיה בית קולנוע אחד שבהלק ממנו שהוקצה לכך לא יחולו הוראות איסור העישון בעת הקרנת סרטי קולנוע.

(ב) מועצת הרשות המקומית תקבע את בית הקולנוע כאמור בסעיף קטן (א), מבין המחזיקים של בתי הקולנוע, לפי כללים ולתקופה שתקבע.

(ג) המחזיק למעשה של בית קולנוע שנקבע כאמור בסעיף קטן (ב) יקבע בפתח בית הקולנוע הודעה על היתר העישון בחלק ממנו שהוקצה לכך.

4. (א) העובר על הוראות סעיף 1, דינו — קנס 5,000 שקלים.

(ב) העובר על הוראות סעיף 2, דינו — קנס 10,000 שקלים.

5. נעברה עבירה לפי סעיף 2 בידי חברי-בני-אדם, יאשם בה גם כל אדם אשר בשעת ביצועה היה מנהל פעיל, שותף — למעט שותף מוגבל — או עובד בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושהוא נקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של הסעיף האמור.

6. הקנסות שהוטלו על פי חוק זה עקב הפעלת סמכותו של מפקח של רשות מקומית יועברו לקופת אותה רשות מקומית.

7. עובד של רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לענין חוק זה (להלן — מפקח) רשאי להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום ציבורי כדי לברר אם קיימו הוראות חוק זה והתקנות לפיו, ובלבד שלא ייכנס למקום מן המקומות המפורטים בפסקאות 2, 4, 5 ו-6 של התוספת, אלא לאחר שהודיע על כוונתו למחזיק של המקום, או למי שעובד שם.

8. (א) עישן אדם מוצר טבק במקום ציבורי, או החזיקו שם כשהוא דלוק, לענינו של מפקח או סדרן, רשאי המפקח או הסדרן לדרוש ממנו לזוהות עצמו להנחת דעתו, ואם סירב לעשות כן, רשאי הוא לעכב אותו באותו מקום עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שלוש שעות.

(ב) לענין סעיף זה, "סדרן" — מי שבעל או המחזיק למעשה של מקום המפורט בפסקאות 1, 2, 4 ו-5 של התוספת מינהו להיות סדרן באותו מקום והוא עונד תג בולט המעיד על תפקידו ומציג תעודה על מינויו כסדרן.

(ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בענין סייגים למינוי סדרן, התעודה שתיתן לו, צורת התג ואופן עמידתו.

9. הוראות חוק זה באות להוסיף על כל הוראה בדבר איסור עישון שנקבעה בכל דין ולא לגרוע ממנה.

10. הוראות סעיף 2(א) יחולו גם על המדינה.

היתר עישון
בבית קולנוע

עונשין

אחריות לעבירה

קנסות לרשות
מקומית

סמכות כניסה
של מפקח

סמכות מפקח
או סדרן
לדרוש זיהוי

שמירת הוראות

דין המדינה

תיקון חוק
בתי המשפט

11. בחוק בתי המשפט, התשי"ז—1957², בסוף התוספת השניה יבוא:
"18. חוק איסור העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג—1983."

ביצוע ותקנות

12. שר הבריאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

תחילה

13. תחילתו של חוק זה ששה חדשים מיום פרסומו.

תוספת

(סעיף 1)

1. אולם סגור המשמש לבית קולנוע, לתיאטרון, לקונצרטים, לאופרה או למחול וכן אולם המשמש להתקהלות של ציבור לכל מטרה אחרת, והכל בעת שיש בהם קהל ולמעט כאשר אין לציבור רשות כניסה אליהם בין בתשלום ובין בלא תשלום.
2. כל מקום בבנין של בית חולים או מרפאה, חוץ מן המקומות שהוקצו בידי הנהלת בית החולים או המרפאה שבהם יהיה העישון מותר, ובלבד שהם אינם חדרים המיועדים לאישפוז, לטיפול או לבדיקות.
3. החלק הפתוח לציבור בבית מרקחת.
4. אולם קריאה וחדר קריאה בספרייה הפתוחה לציבור, חוץ מן המקומות שהוקצו בידי הנהלת המקום שבהם יהיה העישון מותר.
5. חדר כיתה, אולם תוראה, או ספרייה של מוסד היגון ושל מוסד להשכלה גבוהה — חוץ מן המקומות בספרייה שהוקצו בידי הנהלת המקום שבהם יהיה העישון מותר.
6. מעלית לבשיאת בני אדם.
7. אוטובוס, בעת שיש בו נוסעים, למעט בנסיעה בין-עירונית, בנסיעה לפי רשיון מיוחד ובאוטובוס פרטי, בחלק האחורי של האוטובוס, ובלבד שבאוטובוס לא מופעלת מערכת מיוזג אויר או מערכת אויר מאולץ.
- בפסקה זו, "אוטובוס", "רשיון מיוחד" ו"אוטובוס פרטי" — כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א—1961³.
8. מונית וזוטובוס, בעת שיש בהם נוסעים, למעט בנסיעת סיור ובנסיעה מיוחדת שבה עומדת המונית כולה לרשות המזמין ולמעט בנסיעה בין-אזורית או בנסיעה בין-עירונית, בחלק האחורי שלהם, ובלבד שלא מופעלת בהם מערכת מיוזג אויר או מערכת אויר מאולץ.
- בפסקה זו, "מונית", "זוטובוס", "נסיעת סיור", "נסיעה בין אזורית" ו"נסיעה בין-עירונית" — כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א—1961.

חברי הכנסת: עקיבא נור, אורי פגן

2 ס"ח התשי"ז, עמ' 148.
3 ק"ת התשכ"א, עמ' 1425.

חוק המקרקעין (תיקון מס' 8), התשמ"ג—1983

1. תיקון סעיף 58 בסעיף 58 לחוק המקרקעין, התשכ"ט—1968¹ (להלן — החוק העיקרי), בסופו יבוא: "לענין זה, "החוקה תקינה" — שמירה על מצבו של הרכוש המשותף כפי שהיה בעת גמר הבניה, לרבות שיפורים שבוצעו בו לאחר מכן בהסכמת כל בעלי הדירות."
2. תיקון סעיף 2 לתוספת לחוק העיקרי, בסופו יבוא: "לענין זה, "פגיעה ברכוש המשותף" — לרבות פגיעה בחזונו החיצונית התקינה כפי שהיתה בעת גמר הבניה."

דברי הסבר

סעיף 1 סעיף 58 לחוק המקרקעין אומר:

"נשיאת הוצאות

58. בעל דירה חייב להשתתף בהוצאות הדרו" שות להחזקתו התקינה ולניהולו של הרכוש המשותף ולהבטחת השירותים המחוייבים על פי דין או המקובלים על פי הנהגה, הכל בהתאם לחלקו ברכוש המשותף, וזולת אם נקבע בתקנון שיעור השתתפות אחר."

מוצע להבטיר את מסגרת חבותו של בעל דירה להשתתף בהוצאות הדרושות להחזקה תקינה של הרכוש המשותף.

סעיף 2 בתוספת לחוק מובא תקנון מצוי של בעלי דירות בבית משותף. סעיף 2 (א) שבה אומר:

"(א) בעל דירה אינו רשאי לעשות בדירתו שינויים או תיקונים הפוגעים ברכוש המשותף או מסכנים או עשויים לסכן את קיומו או משנים או עשויים לשנות את ערכו, אלא אם קיבל תחילה הסכמת האסיפה הכללית של בעלי הדירות."

מוצע להבהיר כי פגיעה ברכוש המשותף משמעה גם פגיעה בחזונו החיצונית של הרכוש, ויש צורך בהסכמת רוב בעלי הדירות כדי לאפשר פגיעה בזאת.

חברי הכנסת: שרה זרזון, אמנון רובינשטיין, משה שחל

הכנסת דנה בחודש סיון התשל"ט (מאי 1979) במצב הקשה ובהזנחה השוררת בתחום אחזקת הבתים המשותפים. חברי הכנסת שהשתתפו בדיון ציינו את משמעויותיה החמורות של הזנחה זו. הכנסת קיבלה החלטה שבה נאמר בין השאר:

א. הכנסת מודעת לעוובה השוררת בבתי משור תפים רבים, הן אלה אשר חל עליהם חוק המקרקעין והן אלה שטרם נרשמו במרשם המקרקעין לפי החוק. הכנסת רואה בזומרה את התהליך המואץ של התבלות הבתים המשותפים בשל העדר אחזקה נאותה, דבר שגורם לירידת רכוש עצום לטמיון.

ב. הכנסת רואה בדאגה העכרת היחסים בין אלפי דיירים בשל סכסוכים ומריבות הנובעים בעיקר מתביע עות לדמי אחזקה ותיפעול מזה, וסירובים לשאת בהוצאות אלה מזה, ובשל העדר סמכות מפקחת וקובעת שתטיל את המרות על הדיירים.

ג. הכנסת קובעת כי למצב השורר בבתי המשותף תפים המאכלסים את מרבית האוכלוסיה במדינה יש השפעה שלילית על איכות החיים במדינה.

הצעת חוק זו באה לתקן חלק מן הליקויים בחוק הקיים, בלי להיזקק לאמצעים משטרתיים או פיקוחיים גוספים ובלו להטיל מעמסה על אוצר המדינה. תכליתה של ההצעה לאפשר לבעלי הדירות לפקח ביתר יעילות על פורצי גדר הפוגעים במראה התקין של הבית המשותף והמסרבים לשאת בנטל בדק הבית.

1 ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.